

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/232416,Stanislaw-Hryniewiecki-ur-29-listopada-1896-w-Grawanduszach-Litwa-Kowienska-zm-8.html>
26.02.2026, 19:25

Stanisław Hryniewiecki (ur. 29 listopada 1896 w Grawanduszach – Litwa Kowieńska, zm. 8 października 1943 na Atlantyku) – komandor porucznik Marynarki Wojennej.

Podczas ofensywy kwietniowej [1920] był porucznik Hryniewiecki oficerem artylerii na statku pancernym Trachtomirowie – przy zajmowaniu wsi Łomacze odznaczył się nadzwyczajną odwagą i przytomnością umysłu w ciężkiej sytuacji. Tam mając jeszcze za mało wyćwiczoną obsługę, kierując ogniem, musiał spełniać jeszcze rolę skalowniczego – a po stracie celowniczego musiał na jego miejscu i sam spełniać tę czynność. Porucznik Hryniewiecki będąc potem dowódcą statku Trachtomirow zatopił w rejonie Czarnobyla uzbrojony statek bolszewicki Sonia. Po przejściu Wojsk Polskich za Dniepr, został por. Hryniewiecki wysłany ze statkiem do Kijowa. Podczas odwrotu naszych wojsk pozostał ze statkiem na Dnieprze prowadząc walki z przeważającymi siłami nieprzyjacielskimi. (...) Za cały czas pobytu na froncie odznaczył się nadzwyczajną odwagą, dochodzącą wprost do brawury, poza tym bardzo dużo inicjatywy w projektowaniu wypraw. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 28 kwietnia 1921)

29.11.2026

Stanisław Hryniewiecki

Po ukończeniu 4 klas w gimnazjum w Szawlach wstąpił do Morskiego Korpusu Kadetów w Petersburgu. Do 1917 służył w rosyjskiej marynarce wojennej, m.in. na pancerniku „Połtawa” na Bałtyku. Od lutego 1919 w 2 Pułku Artylerii Polowej, od września tr. we Flotyli Pińskiej. Odznaczył się wybitnie w 1920 podczas walk z sowiecką Flotyllą Dnieprzańską. Od sierpnia 1920 we Flotyli Wiślanej, dowódca monitora „Horodyszcze”. W latach 1921-1939 na różnych stanowiskach w Polskiej Marynarce Wojennej, m.in. zastępca dowódcy ORP „Kujawiak”, „Wicher”, zastępca dowódcy Flotyli Pińskiej, dowódca ORP „Grom”, dowódca dywizjonu kontrtorpedowców.

2-3 września 1939 dowódca ORP „Gryf”, następnie w Lądowej Obronie Wybrzeża. 13 tm. udana ucieczka kutrem na Łotwę. Od lutego 1940 dowódca dyonu kontrtorpedowców w Wielkiej Brytanii, 4 maja tr. tonął na ORP „Grom” pod Narwikiem. Później m.in. dowodził niszczycielami OORP „Błyskawica”, „Piorun” i od listopada 1942 „Orkan”. Zatonął wraz z okrętem i większością załogi po storpedowaniu przez U-378.

Awanse: miczman (1917), porucznik (1919), kapitan (1924), komandor podporucznik (1932), komandor porucznik (1937).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Stanisław Hryniewiecki, I.482.34-2549; *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, t. II, *Polska Marynarka Wojenna*, cz. 1, *Korpus oficerów 1918-1947*, pod red. J.K. Sawickiego, Gdynia 1996, s. 342, 343.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Pliki do pobrania

[Stanisław Hryniewiecki - Wniosek o odznaczenie Orderem Wojennym Virtuti Militari \(pdf, 24.66 MB\)](#)
